

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

1

לפני כבוד השופט דורון פורת – נשיא

מאור כהן

הקובל/המאשים

ע"י ב"כ עו"ד אלעד סויסה, מ.ר. 54562
ממצפה מנות, מיקוד 2523700
טלפקס: 04-8221772, נייד: 054-4446320

נגד

הנאשמים/נקבלים

1. לימור גינת
2. גד ורולקר
3. הילה בר זיו גלמן
4. אסטלה דבורקין
5. נמחק

ע"י ב"כ עו"ד שמואל לוינשטין משד' המגינים
42, חיפה
טלפקס: 04-8621011, נייד: 054-6566900

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

נוכחים:

הקובל בעצמו וב"כ עו"ד אלעד סויסה (משתתף ב- VC בהסכמת כל הצדדים)
הנאשמים בעצמם וב"כ עו"ד שמואל לוינשטין

הכרעת דין

בפתח הדברים אני מודיע על זיכוי הנאשמים.

בפניי קובלנה פלילית פרטית שהגיש הקובל כנגד הנקבלים/הנאשמים (להלן: "הנאשמים"),
במסגרתה נטען כי הנאשמים תקפו את הקובל בצוותא חדא, הכו אותו, דחפו אותו והפעילו עליו כוח
במישרין ובעקיפין שלא בהסכמתו וגרמו לו לחבלות של ממש.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

1. כתב הקובלנה ונסיבות הגשתה

1.1. קובלנה פרטית זו הוגשה כנגד הנאשמים, ומייחסת להם עבירה בצוותא של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש בהתאם לסעיפים 379 ו-380 חוק העונשין, התשל"ז-1977. בקובלנה נטען כי ביום 14.08.2020 בשעות אחה"צ, נטל הקובל חלק פעיל ולגיטימי במחאה לשחרור נחל האסי בקיבוץ ניר דוד (להלן: "הקיבוץ"). או אז, וכתגובה למעשיו, הותקף לכאורה על ידי הנאשמים בצוותא. תקיפה שגרמה לו לחבלה של ממש.

1.2. על מנת להבין את הקשר הדברים והרקע לפעילות המחאה, חשוב להציג כי בחודשים שקדמו לאירוע (וגם לאחריו) התנהל מאבק בין קבוצת פעילים חברתית המכונה "משחררים את האסי" (להלן: "הפעילים"), שהקובל נמנה על פעיליה, לבין חברי הקיבוץ או מי מטעמם. במסגרת המאבק טוענים הפעילים כי חברי הקיבוץ, חסמו וחוסמים במשך שנים, את הכניסה והגישה לקיבוץ ולנחל האסי, למבקרים שאינם חברי הקיבוץ ו/או מי מטעמם, והכל באופן לא חוקי.

1.3. לטענת הקובל והפעילים, נחל האסי וגדותיו הינם בגדר מקרקעי ייעוד. הכביש הראשי, המוביל משער הקיבוץ כמו גם, הדרכים המובילות לנחל, מהווים דרך סטטוטורית ושטחים ציבורים פתוחים. מכאן שלקיבוץ אין סמכות למנוע את חופש התנועה והמעבר בהם.

1.4. הקובל הגיש כתב קובלנה כנגד 5 נאשמים, חברי הקיבוץ (להלן: "הקובלנה המקורית"). לאחר מכן, הגיש כתב קובלנה מתוקן, בו נמחק שמו של נאשם מס' 5 (להלן: "הקובלנה המתוקנת"). אני מצייין את הקובלנה המקורית, רק לצורך תיאור התנהלות הדיון ולא מעבר לכך. הדרכתי עצמי כי מחיקת נאשם מס' 5 לא תשפיע על משקל העדויות שבפני.

1.5. בקובלנה המתוקנת נטען כי הקובל שהה במסגרת מחאתו באזור שער הכניסה לקיבוץ. השער, מורכב משני חלקים, האחד למעבר כלי רכב והשני למעבר הולכי רגל. השער היה סגור על שני חלקיו. הנאשמים שעמדו בסמוך לשער, ושלטו על סגירתו ופתיחתו, פתחו את השערים רק לחברי הקיבוץ ו/או המורשים מטעמם. לטענת הקובל, כאשר נפתח השער להולכי הרגל, על מנת לאפשר יציאה של פלוני מהקיבוץ, התיישב הקובל למרגלות השער, על מנת למנוע את סגירתו על ידי הנאשמים, ובכך לאפשר מעבר של הפעילים.

1.6. לטענת הקובל, מכיוון שלא נעתר לדרישת הנאשמים לזוז מהמקום, גמלה בליבם החלטה לתקוף אותו על מנת להביא לסגירת השער, כל זאת, תוך שימוש בכוח כלפיו. משכך, החל נאשם 2 המשמש כקב"ט הקיבוץ, לתקוף את הקובל תוך שהוא מושך את השער לכיוון סגירתו ומפעיל כוח ולחץ על גופו של הקובל, כשהוא מטיח את השער בגופו של הקובל. הקובל המשיך וטען כי באותו הזמן, הצטרפו גם יתר הנאשמים וגם הם הטיחו את השער על המאשים והפעילו כוח ולחץ על גופו באמצעות השער.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

1.7. בשלב זה, לטענת הקובל, הוא התמוטט על הרצפה. כאשר נאשמים 1, 2 ו-4 המשיכו בהפעלת לחץ כלפי גופו של הקובל לסגירת השער, כשנאשמת 1 בעטה במאשים ברגליו, ובישבנו ודחפה אותו באמצעות רגליה מהשער לכיוון הקיבוץ.

1.8. מכאן הקובל השמיע שתי גרסאות עובדתיות בקובלנה המקורית ובמתקנת. אתרכז בזו המתוקנת:

"18. במקביל לבעיטות הנאשמת 1 במאשים, הגיע אדם אחר, שזהותו איננה

ידועה למאשים (להלן: "האחר"), אל המאשים ואחז בידו הימנית באמצעות שתי

ידיו, יחד עם הנאשם 2, והחל מושך את הנאשם לכיוון הקיבוץ והרחק מהשער,

כשהוא גורר אותו על גבי האספלט החם.

1.9. מכאן נטען כי הקובל איבד את שיווי משקלו ומעד כלפי אותו אחר, ואל הרצפה בשנית, ואותו אחר

אף הוא איבד את שיווי המשקל ומעד לאחור. לאחר מכן, תוך שהוא זוחל ומתרחק מאותו אחר

החלה נאשמת 1 לדחוף אותו בשתי ידיה בכתפו השמאלית ובעורפו. ובעטה בו מספר פעמים באמצעות

רגלה.

הקובל המשיך וטען כי תוך כדי האירוע המתואר, נאשמת 3 מחאה כפיים ובעטה בו ברגלה הימנית.

לאחר מכן, נאשמים 1 ו-4 הסתודדו ולעגו לקובל. המאשים ביקש לצאת בשלב זה מהקיבוץ, אך נאשם

2 סירב לפתוח לו את השער בטענה כי "אין מפתח". בכך כלא אותו בעצם בשטח הקיבוץ, והמאשים

נאלץ לטפס על השער הצהוב כדי לצאת מהקיבוץ.

לטענת המאשים כתוצאה ממעשי הנאשמים הוא נזקק לטיפול רפואי ונגרם לו זעזוע בטני, חבלות

באזור המותניים משני הצדדים, המטומות (שטפי דם) באזור הגב העליון והתחתון ונמצא אצלו ממצא

דמי בשתן.

2. תשובת הנאשמים לאישומים

2.1. הנאשמים העלו טיעונים מקדמיים שונים כלפי ההליך וניהולו, כפי שפורט בדיון מיום 04.04.2021.

החלטה מנומקת בטיעונים אלו ניתנה ביום 26.04.2021, ובהחלטות נוספות שהתקבלו בשלבים

מאוחרים יותר.

2.2. לגופו של עניין, הנאשמים דוחים את טענות הקובל, וטוענים בעדויותיהם כי עובדות המקרה שתוארו

על ידי הקובל אינן תואמות את אשר אירע במציאות כפי שטענו בעדויותיהם כפי שיפורט בפירוט

בהמשך.

2.3. לטענתם, חברי הקיבוץ או מי מטעמם לא הפעילו אלימות כלפי הפעילים. הקובל ביקש ליצור

פרובוקציה בהתנהגותו, ונהג שלא כחוק תוך חסימת המעבר להולכי רגל והפרת הסדר הציבורי.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

הקובל התבקש לזוז מהמקום, ואף הוזמן להיכנס למשק, אך לא עשה זאת לשם הפרובוקציה. הקיבוץ אינו כולא את הנמצאים בתוכו.

2.4. עוד טענו הנאשמים כי לקיבוץ יש סמכות בחוק למנוע את המעבר דרך השער למי שאינו חבר קיבוץ. לטענתם חלק מההפגנות שמתקיימות הינן ללא היתר כדין, והוגשו תלונות במשטרה, בין היתר כנגד הקובל בעניין אותו אירוע נשוא התיק. נטען כי מפרי החוק נכנסים בדרך של טיפוס על גדרות ולעיתים בדרכים אלימות.

2.5. הנאשמים כופרים בטענה שגמלה בליבם החלטה לתקוף את הקובל. באותה העת היו שוטרים במקום שנקראו לשמירה על הסדר ופעלו להזזת הקובל מהמקום. מעבר לכך, הם כפרו בכל העובדות שנטענו לעניין אירוע התקיפה הנטען. מה גם שאין אפשרות להתייחס לטענות הנוגעות לחלקו של האלמוני שחלקו משמעותי.

סיכומי הצדדים

ב"כ הקובל

2.5.1. הקובל טען כי הוא הוכיח את טענותיו כנדרש, ויש להרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. הקובלנה עוסקת אך בשאלת התקיפה ולא בשאלת מעמדו של נחל האסי. מדובר באירוע של תקיפה בצוותא. התנהלותו של הקובל נבעה ממחאה לגיטימית. נטען כי עדויות הנאשמים אינן מתיישבות עם המציאות וסותרות את תשובתם בכתב האישום. נטען כי גרסת הקובל שנשמעה בבית המשפט נאמנה בניגוד לגרסה המזגוגת והתמוהה של הנאשמים, שאף אחד לא ראה מה השני עושה, על אף שהיו במקום האירוע.

2.5.2. לטענתו עדות הרופא מחזקת את טענותיו. גדי (נאשם 2) הודה שהוא ניסה לסגור את השער על הקובל, ובכך קשר עצמו לאירוע. נוכחות הילה ואסטלה (נאשמת 3 ונאשמת 4 בהתאמה) עולה מעדויות גדי ולימור (נאשם 2 ונאשמת 1 בהתאמה). הטענות מיוחסות לכל ארבעת הנאשמים מהיותם צוות הביטחון בצורה כזו או אחרת, שבאו במגע עם הקובל.

2.5.3. יש לדחות את טענת ההגנה בדבר עשיית דין עצמי במקרקעין. הנאשמים בחרו בגרסה עובדתית לפיה לא השתתפו באירוע התקיפה, ולא השתתפו בכל אירוע פלילי, לא יכולים לטעון כעת טענה חלופית כי השתתפו באירוע, אך עומדת להם הגנה מפני הרשעה בפלילים (ע"פ 6952-09, ע"פ 6468-13, תפ"ח 1015-09). לגופה של טענה - מדובר בכביש ציבורי, הקובל לא נכנס לקיבוץ, ישב למרגלות השער ולא עבר את הגבול. הזכות להפגין היא זכות חשובה, גם אם מדובר בשטח פרטי, במיוחד כאשר מאפייני השטח הם ציבוריים במהותם (בג"צ 2481-93) הזכות לדין גוברת על זכות הקניין

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

במקרה זה (בג"צ 3414-93). כך שגם אם הייתה זכות להפעיל כוח עליו, הגנת סיוע הדין העצמי
במקרקעין לא חלה כאן. ההגנה צומצמה על ידי הפסיקה. אין כאן מידתיות לתקיפה בצוותא
שבוצעה ובחבלות שנגרמו לו.

ב"כ הנאשמים

2.5.4. יש לנהוג בזהירות יתר בראיות הואיל ומדובר בקובלנה פלילית, בה אין את העין האובייקטיבית של
תובע על פי חוק. ברור שבמקרה זה לקובל עניין אישי, ואג'נדה ברורה. מלבד העד שהוא רופא, כל
העדים משתייכים לקבוצת המחאה. עדות הקובל הייתה מגמתית. כל החומר שהגיש שולל את
גרסתו.

2.5.5. הקובל לא הביא אפילו עד אחד ניטרלי שאינו קשור למאבק, על אף שהיו כאלה. הקובל ויתר על
השוטרים שהיו עדים ניטרליים ועמדו ליד האירוע, והיו עדי תביעה. עוד נטען שהעברין העיקרי,
אותו אדם שמשך גרר או הדף, איננו אחד מהנאשמים כאן. כמו כן לא הוסבר למה שמו של זאב
גלמן (נאשם מס' 5 שנמחק) הוכנס לעניין זה, גם במשטרה (נ/5).

2.5.6. כתב הקובלנה מתאר שלושה תתי אירועים - אירוע אחד של סגירת השער בכוח, אירוע המשיכה של
הקובל והאירוע בו לימור (נאשמת 1) הפרידה או תוקפת או בועטת. נטען שמיוחד לכל הנאשמים
ביצוע בצוותא, כשאין הפרדה בין הנאשמים. בכך, מייחסים לכל הנאשמים את גרימת החבלה,
שהייתה שפשוף קל במותניים ותו לאו (ת/3 ו-ת/5). הקובל הודה בעצמו שאותו אדם מבוגר הוא
שגרר אותו. על כן יש לקבוע לטובת הנאשמים שהם בכלל לא גררו אותו על הקרקע, אם בכלל נגרר.
נעשה עירוב בין אירועים, בין נאשמים ובסוף ייחסו לכל ארבעת הנאשמים את אותו הדבר. נטען כי
הדבר פסול ופגום. המעשה העיקרי שגרם לו לחבלה הייתה גרירת הקובל מהשער. יש הרבה סתירות
בין האמור בקובלנה, לבין עדות הקובל, לבין עדות מר קליין. דבר זה מעיד על אמינותו של העד
קליין.

בתלונה שהוגשה במשטרה באותו היום (נ/4 ו-נ/5) ומהווה הודעה ראשונית, יש התייחסות רק
ללימור (נאשמת 1). ואין אף מילה על יתר הנאשמים. יש התייחסות לכך שאדם מבוגר משך אותו
בלי להתייחס לגדי (נאשם 2). נטען כי לא הוגשה כל תלונה בקשר לגדי (נאשם 2), גם בהודעה השנייה
שנמסרה למשטרה.

2.5.7. נטען כי ישיבתו של הקובל עם גבו על השער בתוך הקיבוץ, גרמה לסכנה של ממש. אמרו לו להיכנס
או לצאת. מדובר היה בסכנה שהייתה חובה לרשש"צ להסירה, ולסגור את השער. מדובר בגרימת
סכנה ממשית ומכוונת. מבחינה חוקית לא הוכח שהייתה הפגנה. לא הוצג אישור משטרה לכך.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

2.5.8. באשר לעדות הרופא והטענות לפגיעה - הקובל הציג מסמך אחד בלבד שהוא סיכום האשפוז שלו מבית החולים. לא הובאו כלל עדים בנושא זה, מלבד אותו רופא שכלל לא טיפל בקובל באירוע. הקובל שיקר. לא עשו לו CT ראש. ואין כל נזק בראשו. בכתב הקובלנה רשום המתוממות בגב עליון ותחתון, ובחקירה של הרופא הוא אמר שלו היו, היה נרשם הדבר בתעודה רפואית. גם בנוגע לממצא בשתן, זה לא מעיד על חבלה. זו בדיקה ראשונה בסטיק שלא מעידה על כלום. בנ/4 ציין שנפצע באצבע, אך בחקירה הנגדית שלל חבלה ביד, וגם בבית החולים לא התלונן על היד.

2.5.9. באשר לסעיף 18 בלחוק המקרקעין - אין מחלוקת שהקיבוץ הוא המחזיק כדין בשער. אין מחלוקת שהוא יושב בחלק הפנימי של השער, ושהיה סיכון ממשי. קצין הביטחון העיד על כך. המשטרה אוכפת את סגירת השערים והורתה על סגירתם. השוטרים לא הובאו להעיד ולסתור את עדותו של גדי (נאשם 2). סגירת השער ללא הפעלת כוח אינה עבירה, אלא הגנה. התביעה צריכה להוכיח את היעדר תכולתה של ההגנה ולא ההגנה (עמ' 107).

3. דיון והכרעה

3.1. בטרם אדון לגופו של עניין אציין בפתח דבריי כי הקובל ביקש לבסס את טענותיו על שני סרטונים שתיעדו כביכול את האירוע. בין הצדדים התגלתה מחלוקת האם לאפשר את הגשת הסרטונים אם לא? בהחלטתי מיום 25.05.2021 דחיתי את הבקשה להגיש את הסרטונים כראיות בתיק. הנימוקים לכך מפורטים באריכות בהחלטה עצמה, ולכן אינני נדרש להם כאן בשנית. ברם אציין בקצרה כי לא הוכחה קבילות מינימלית של הסרטונים, מי צילם? האם עברו עריכה? האם הם מייצגים נאמנה את שהתרחש? מכאן הגעתי להחלטה שלא לקבל את הסרטונים כראיה.

3.2. כך גם באשר לצירוף נסח הטאבו ולטענת הקובל למיקום האירוע. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 02.05.2021 ביקש הקובל להגיש מסמך שכותרתו: "העתק רישום פנקס הזכויות" וצילום אוויר שנראה כמפה ועליה שרטוטים (הוגשו וסומנו באופן זמני תז/1). בהחלטתי בדיון (עמ' 11 לפרוטוקול מיום 02.05.2021) אפשרתי לעד להמשיך את עדותו, בכפוף לכך שהמסמכים יוגשו באופן קביל. מכיוון שהמסמכים לא הוגשו באופן קביל, אין לי אלא להתעלם מכל האמור בפרוטוקול מאותה החלטה, ועד לסיום חקירת הסנגור ביחס לנסח הטאבו ולמיקום האירוע כטענת הקובל.

3.3. הגשת מסמך כראיה לבית המשפט צריכה להיעשות בהתאם לחוק. לגבי המסמך הנושא כותרת "העתק רישום פנקס הזכויות" מדובר לכאורה, בתעודה ציבורית.

סעיף 29 פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות") מגדיר מהי תעודה ציבורית:

"תעודה ציבורית" - תעודה של אחד הגופים המנויים להלן שהיא מעשה חקיקה, שיפוט או ביצוע, או רשומה של מעשה כאמור, או שהיא חלק מן הרשומות הרשמיות של אחד הגופים המנויים להלן, ובכלל זה תעודה המוחזקת כרשומה, בין שנעשתה בדרך רשמית ובין בדרך אחרת; ואלה הגופים:

(1) מדינת ישראל או הרשות הריבונית של שטח ארץ שמחוץ לישראל;

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

(2) משרדי הממשלה, רשות מקומית, בית משפט, בית דין, גוף אחר בעל
סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית, נוטריון או כל גוף רשמי אחר של
ישראל או של שטח ארץ שמחוץ לישראל (להלן מוסדות);
(2) משרדי הממשלה, רשות מקומית, בית משפט, בית דין, גוף אחר בעל
סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית, נוטריון או כל גוף רשמי אחר של
ישראל או של שטח ארץ שמחוץ לישראל (להלן מוסדות);

באשר לדרך הוכחת תעודה ציבורית, בסעיף 32 לפקודת הראיות נאמר:

"תעודה ציבורית ניתן להוכיח בהגשת אחת מאלה, בלי לפגוע בדרכי הוכחה אחרים:

- (1) המקור;
- (2) העתקו הבדוק;
- (3) העתקו שהודפס על ידי המדפיס הרשמי;
- (4) העתקו המאושר בחותמו הרשמי או בחתימתו של הפקיד שבידו משמורתו הרשמית;
- (5) העתקו המאושר בחותמו הרשמי של המוסד שבידו משמורתו הרשמית;
- (6) העתקו המאושר בחותמו או בחתימתו של שר או של נושא משרה אחר בדרג שווה-ערך, או של פקיד בדרג ובמשרה המניחים את דעתו של בית המשפט לגבי מהימנותו של האישור;
- (7) העתקו המאושר בחותמו הרשמי של מוסד, אם מהימנותו של האישור מניחה דעתו של בית המשפט, בהתחשב עם טיבם של התעודה ושל המוסד שאישר אותה."

3.4. בעניינו לא מדובר במקור, אף לא בהעתק בדוק, לא העתק שהודפס ע"י המדפיס הרשמי ואף לא מסמך הנושא אישור של מי שנטען כי הנפיקו. דהיינו הקובל לא עמד באף אחת מהחלופות המאפשרות את הגשת המסמך שנטען שהוא נסח הטאבו (נסח של לשכת רישום המקרקעין).

3.5. המסמך שנטען שהוא צילום אויר. לא הוכח מי צילם אותו? הוא לא מגורם רשמי (המרכז למיפוי ישראל וכו'). מטעם זה אין לקבלו כראיה. סתם צילום שהורד מהאינטרנט אינו מסמך שיש להביאו בפני בית המשפט.

3.6. יתרה מכך, גם אם הייתי מקבל את המסמכים האמורים כשל הקובל בכך שלא הביא לעדות מי שיקשור בין המסמכים לבין המיקום בשטח. חסרה חוליה חשובה של הוכחה כי מקום האירוע הוא אכן בדרך סטטוטורית. אולי הדרך הסטטוטורית בהתאם לנסח רישום המקרקעין היא בכלל במקום סמוך אחר? על הקובל היה להוכיח כל זאת, והוא כשל בכך.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

3.7. מקובלת עלי הקביעה המשפטית כי נחל האסי וגדות הנחל, הם מקרקעי ציבור שלא ניתן לרכוש בהם בעלות. מדובר במקרקעי ציבור שהם לעד רכוש של הציבור ואין למנוע גישה אליהם בדרך הציבורית, הדרך הסטוטורית. ברם במשפט ובפרט במשפט פלילי יש להוכיח כל פרט בדרך ליישום כלל זה.

3.8. התקיפה

3.9. הקובל טען כי הנאשמים עברו בצוותא עבירה של תקיפה סתם בהתאם לסעיף 379 לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה ממשית, בהתאם לסעיף 380 לחוק העונשין. להלן סעיפי החוק הרלוונטיים:

379. "התוקף שלא כדין את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא

נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה."

380. "התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר שלוש

שנים."

3.10. ההגדרה של "תקיפה" הינה רחבה ומצויה בסעיף 378 לחוק העונשין הקובע כדלקמן:

"המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת,

במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית

- הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חוס, אור,

חשמל, גאז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה

שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות."

3.11. על התביעה, באשר היא, לשכנע את בית המשפט ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי קרי, מעבר לספק הסביר בהתקיימות כל יסודות העבירה הנטענת. בכלל זה היסודות העובדתיים והנפשיים של העבירות השונות. ככל שההגנה מצליחה להציג מסקנה חלופית העולה ממסכת הראיות המתיישבת עם חפותו של הנאשם, והסתברותה אינה אפסית, יש לזכות את הנאשם.

3.12. מרבית הראיות שהונחו בפניי בהליך זה היו עדויות בעלי הדין. בהתאם להוראות סעיף 53 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 בחנתי את התנהגותם של העדים, נסיבות הדברים, ואותות האמת בזהירות הרבה הנדרשת (ע"פ 1442/06 מדינת ישראל נ' פלוני, (1.9.08)). כמו כן בחנתי את הגיונה הפנימי והחיצוני של כל אחת מהעדויות (ע"א 1516/92, **מרים לוי נ' חיג'אזי**, פ"ד נה (4) 730). כמו כן בחנתי את עדויותיהם אל מול הראיות הנוספות שהוצגו לי. כמו כן, הזהרתי עצמי מפני עדות יחידה בכל מקום שמדובר בכך.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

סעיף 380 לחוק העונשין- תקיפה הגורמת לחבלה של ממש

- 3.13. כאמור, על מנת שניתן יהיה להרשיע את הנאשמים בסעיף 380 לחוק העונשין, על הקובל, להוכיח את התקיימותם של כל רכיבי העבירה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי. קרי, מעבר לכל ספק סביר.
- 3.14. בטרם אנמק את מסקנתי, אקדים ואציין כי הקובל לא הצליח להוכיח את טענותיו בדבר חומרת הפציעה והקשר הסיבתי בין התקיפה כביכול לפציעה הנטענת. יתרה מזו, עדותו של הרופא והראיות שהוצגו בפניי סתרו את דבריו של הקובל, כפי שאראה בהרחבה מיד. אם לא די בכך, התגלו גם סתירות בטענותיו של הקובל עצמו, וחוסר עקביות בעדותו. התנהלות זו גורמת להטיל ספק באמינות עדותו, ומפחיתה ממשקלה.
- 3.15. במה דברים אמורים? בהודעתו הראשונית של הקובל במשטרה מיום האירוע (נ/4) הוא ציין כך: "ביד שמאל באצבע יצא לי דם. ברגל שמאל שפשופים ושהם לחצו את השער עליי. ובגב יש לי שריטות" דהיינו פציעותיו הנטענות הסתכמו ביד שמאל, שפשופים ברגל שמאל ושריטות על הגב. אולם בקובלנה המתקנת הוא כבר טען כי סבל מפגיעות רחבות היקף, לרבות: זעזוע בטני, חבלות באזור המותניים משני הצדדים, המטומות (שטפי דם) באזור הגב העליון והתחתון ונמצא אצלו ממצא דמי בשתן. יצוין כי הפציעה ברגל וביד לא נטענו בשנית.
- 3.16. הקובל ציין כי חש "מרוסק כאבים בכל הגוף, כאבים איומים" הוא פנה במוצאי שבת לרופא תורן שהפנה אותו למיון (עמ' 17 לפרוטוקול). במכתב השחרור מבית החולים (ת/5) צוין כך:
- "שפשופים במוותניים דו"צ, ללא רגישות. בטן רכה לא רגישה. בקע מפשעתי משמאל ללא סימני כליאה."
- עוד צוין כי בבדיקת שתן בסיטיק הופיע JERY +4. בסיכום צוין כך: "אין עדות לנוזל חבלתי". שאר הממצאים כמתואר.
- בהמלצות נרשם: "מעקב רופא מטפל. בכל החמרה- חום, כאבים, הקאות או החמרה אחרת- יש לפנות לטיפול רפואי זמין. משככי כאבים לפי הצורך."
- [ההדגשה אינה במקור- הח"מ]
- 3.17. הקובל הביא לעדות את ד"ר זובידאת חאלד, שהיה מנהל המחלקה בעת שהקובל היה במיון, והוא החתום על המסמכים. על אף שלא מדובר ברופא שבדק את הקובל, הסכמתי לקבל את עדותו על תוכן המסמכים הרפואיים, ומתן ההבהרות הנדרשות, בהתאם לפס"ד רוזנברג (עמ' 62 לפרוטוקול). ד"ר זובידאת העיד כי בהתאם למסמכים נערכה לקובל בדיקת CT בבטן, בה לא נמצאה כל עדות לנוזל חבלתי (עמ' 62 ש' 29). כאשר האבחנה בשחרור הייתה שפשופים בבטן.
- 3.18. בחקירה החוזרת הבהיר את עניין הממצאים של ה-CT בטן כך (עמ' 65 ש' 25-23):

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

- 1 "ת. לגבי סיטי לא יכול לשלול שאין שם חבלה, אבל הוא יכול לשלול בוודאות שאין
2 חבלה חמורה בכליות. קונטוזיה לכליה לא נראית בסיטי שיכול לקבל מחבלה קטנה,
3 לא יראו סימנים, אבל יש כדוריות אדומות ולא חייב שיהיה ממצאים בסיטי."
- 4 3.19. באשר לממצא הדמי בבדיקת השתן, הוא הסביר שאכן נמצא דם בשתן, אך אין בכך להעיד שהדבר
5 נגרם בהכרח מחבלה. וכך אמר (עמ' 63 ש' 4-10):
- 6 ת. יש המון סיבות. מספיק שבן אדם עשה ריצה ומאמץ יכול להיות לו דם בשתן,
7 ממאמץ יכול להיות מחבלה, לא היו חבלות בדרכי השתן. **יש המון סיבות. אי**
8 **אפשר לדעת שזה תוצאה ישירה או לא ישירה.** אולי אם היה עושה בדיקה לפני
9 שבוע לא היה לו ואולי כן.
- 10 ש. האם זה מתיישב עם התלונה שלו.
- 11 ת. כתוב אבחנה שזה חבלה/ שפשוף, השאלה אם זה התוצאה של החבלה שגרמה לחבלה
12 בשתן, יכול להיות, **אני לא יכול לשלול, אבל בבדיקת סי.טי לא רואים פגיעה (מגורית)**
13 **משמעותית בכליה."**
- 14 [ההדגשה אינה במקור- הח"מ]
- 15 3.20. ובהמשך אמר לעניין הדם בשתן (עמ' 63 ש' 27-28):
- 16 "ש. מסכים איתי שלכל הבדיקות האוייקטיביות [צ"ל: "האובייקטיביות"- הח"מ]
17 לא נמצא כל ממצא חבלתי.
- 18 ת. נכון."
- 19 3.21. כמו כן ד"ר זובידאת הבהיר כי צוין במכתב השחרור רק שפשופים ולא המטומות ולכן לא היו
20 המוטומות (עמ' 64 לפרוטוקול). לא צוין דבר על חבלה ביד, וכן הוסבר כי בקע מפשעתי הוא לא תוצאה
21 של חבלה (עמ' 65 לפרוטוקול).
- 22 3.22. בסיכום נקודה זו, כל שהקובל הצליח להוכיח הוא כי האבחנה הרפואית שניתנה לו בשחרורו מבית
23 החולים הינה: שפשופים דו צדדיים במותניים. באשר להימצאות הדם בבדיקת השתן, כפי שהעיד ד"ר
24 זובידאת, ממצא זה אינו מעיד בהכרח על פגיעה מתקיפה. ה-CT הבטני שנעשה לקובל שולל חבלה
25 מגורית בכליות, שהייתה עשויה להצביע על כך שהדם בשתן אכן נובע מחבלה שנגרמה לקובל, ולבדלה
26 מסיבות אחרות שעשויות לגרום להימצאות דם בבדיקת שתן. דהיינו, לא הוכח שהימצאות הדם
27 בבדיקת השתן נבע כתוצאה מהתקיפה הנטענת.
- 28 3.23. יתרה מזו, לא רק שהקובל לא הצליח להוכיח כי הוא סבל מחבלות בעקבות התקיפה לכאורה, הוא
29 הגדיל לעשות ואף הגזים בתיאורו וטען כי נערכו לו בדיקות והיו לו פגיעות שאין כל עדות להן. כך למשל

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

טען הקובל בעדותו כי נפגע בראשו, לכאורה, כתוצאה מכך שהנאשמים הטיחו בראשו את שער הברזל (עמ' 45 ש' 9-14):

"ת. כן, כאב ראש, דחפו לי 300 קילו בראש, כאילו אני סמרטוט, חפץ, לא בן אדם. גיוק, זה מה שעשו לי, אתה יכול לצפות בסרטון מה שהם עשו לי. אני פגוע מהנאשמים.

ש. היתה לך חבלה בראש

ת. לא. חטפתי מכות בראש.

ש. נכון שבבית החולים לא התלוננת על שום דבר שקשור לכאבי ראש.

ת. התלוננתי ועשו לי סיטי ראש"

3.24. לאחר מכן הוא גם טען כי התעלף בבית החולים ותיאר את האירוע כך: "...קיבלו אותי במיון לקחו לי בדיקת דם, בדיקת שתן, התעלפתי, קפצו עלי 6 רופאים, נכנסתי למכונת MRI והשאירו אותי עד הבוקר." (עמ' 44 ש' 24-25).

3.25. ד"ר זבידאט העיד כי לפי המסמכים לא עולה כי עלתה תלונה על כאבי ראש. לא רשום שנעשתה לו בדיקת CT או MRI ראש. הוא הבהיר כי במידה והייתה נעשית לו בדיקה כזו, הדבר היה אמור להופיע במכתב השחרור. עוד הוא ציין, שאם הקובל היה מתעלף בבית החולים כפי שהוא טען, הדבר היה נרשם במכתב הסיכום הרפואי (עמ' 64-65 לפרוטוקול).

3.26. הסתירות בין הראיות לטענות המתלונן מחלישות את גרסתו ופוגעות במשקל אמינות ומהימנות עדותו. המסקנה המתבקשת לעניין זה היא שהקובל לא הצליח להוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת, מעבר לכל ספק סביר, כי נגרמה לו חבלה של ממש העונה על דרישת סעיף 380 לחוק העונשין. יתר הראיות שהוצגו בפניי לעניין החבלה ממנה סבל כביכול מחלישות את טענותיו. כמו כן, הראיות שהובאו ועדותו של הרופא מטילים ספק רק לא רק בדבר קיומה או אי קיומה של חבלה של ממש, אלא גם לגבי קיומו של הקשר הסיבתי בין התקיפה לממצאים הרפואיים.

3.27. הדברים נאמרים ביתר שאת, כפי שאראה בהמשך, הקובל הצליח להוכיח כי חלקם של מי מהנאשמים בתקיפה כביכול היה שולי ומינורי, ואין כל הוכחה שדווקא חלק זה הוא שגרם לפציעות הנטענות.

3.28. לסיכום הדיון בעניין זה אני קובע כי לאחר שמיעת העדויות וההתרשמות מהן, ולאחר שבחנתי את מכלול הראיות נותר בליבי ספק בדבר קיומה של פגיעה של ממש אצל הקובל בעקבות התקיפה, וכן בדבר קיומו של קשר סיבתי בין התקיפה שהוכחה על ידי מי מהנאשמים לפגיעה הנטענת. לפיכך, אני קובע שהקובל לא הצליח להוכיח את התקיימות דרישות סעיף 380 לחוק העונשין לגבי כל הנאשמים, ועל כן יש להורות על זיכויים מעבירה זו, ולו מחמת הספק.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

1

2

סעיף 379 לחוק העונשין- האם הקובל הותקף על ידי הנאשמים?

3

3.29. הקובל טוען כאמור כי כל הנאשמים תקפו אותו בצוותא חדא, וגרמו לפציעתו. אירוע התקיפה כביכול מתחלק לשלושה חלקים: הישיבה בשער, הגרירה לתוך הקיבוץ והמשך התקיפה הנטענת עד לעזיבתו של הקובל את שטח הקיבוץ.

5

6

3.30. אין מחלוקת שלאורך כל האירוע, על שלושת חלקיו נכחו בקרבת המקום בו התרחש האירוע שני שוטרים, שלא התערבו פיזית בנעשה. השוטרים לא זומנו להעיד על אשר אירע באירוע, ולכך השלכות מבחינה ראייתית על טענות הקובל כפי שארחיב בהמשך.

8

9

10

הישיבה בשער

11

3.31. מהעדויות והראיות שהובאו בפניי אני נכון להסיק את התקיימותן של העובדות הבאות: שער הקיבוץ היה נעול וסגור, כאשר גדי (נאשם 2) היה אמון על פתיחתו וסגירתו כדי לאפשר מעבר אל ומהקיבוץ. בשלב מסוים כאשר גדי (נאשם 2) פתח את השער לאפשר מעבר כאמור, ניצל הקובל את ההזדמנות והתיישב למרגלות השער, כך שלא היה ניתן לסגור אותו. אין מחלוקת בין הצדדים שהקובל לא חסם באופן מוחלט את המעבר, וניתן היה לעבור בשער מעליו (ראו את גרסתה של לימור (נאשמת 1) בעמ' 70 לפרוטוקול מיום 04.07.21).

16

17

3.32. בשלב זה גדי (נאשם 2) ביקש מהקובל לזוז מהשער, תוך שהוא הציע לו לצאת או להיכנס לקיבוץ (וראו את עדויותיהם של קליין בעמ' 29-30 לפרוטוקול; עדות לימור (נאשמת 1) בעמ' 71 לפרוטוקול, עדות גדי הקב"ט (נאשם 2) בעמ' 80-81 לפרוטוקול, עדות הילה (נאשמת 3) עמ' 86 לפרוטוקול). כמו כן, מהעדויות עולה כי לימור וגדי (נאשמת 1 ונאשם 1 בהתאמה) פנו לשוטר שהיה במקום בבקשה להזיז את הקובל מפתח השער, אך הדברים לא הועילו, והקובל לא התפנה מהמקום.

21

22

3.33. או אז טען הקובל כי כל הנאשמים הפעילו לחץ וכוח על גופו תוך שהם מטיחים את השער על גופו עד שהתמוטט על הרצפה. לאחר מכן, רק נאשמים 1, 2 ו-4 הפעילו כוח כלפי גופו לסגירת השער. בכל אותו הזמן, לטענתו לימור (נאשמת 1) בעטה בו ברגלים ובישבן, ודחפה אותו באמצעות רגליה מהשער לכיוון הקיבוץ. דברים דומים לכך נמסרו על ידי הקובל בהודעה במשטרה שניתנה ביום האירוע (נ/4), וכן בעדות הראשית בדיון שהתקיים ביום 03.05.21.

26

27

3.34. טענותיו אלו של הקובל לא נתמכו ביתר העדויות, גם לא על ידי מר אריאל קליין, פעיל במחאה החברתית לשחרור האסי, שהעיד מטעמו של הקובל (להלן: "קליין"). העד קליין ציין שראה את הקב"ט גדי (נאשם 2) ואת לימור (נאשמת 1) מנסים לסגור עליו את השער (עמ' 29 ש' 30 לפרוטוקול מיום 03.05.21). הוא לא ציין את הימצאותם של יתר הנאשמים בשלב זה.

30

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

- 3.35. בנקודה זו, אעיר כי התרשמתי שקליין הגזים בעדותו, והפריז בתיאור חומרת המעשים והסיטואציה שנוצרה באירוע. כך למשל טען שהשוטרת שנכחה באירוע, הייתה כה נסערת במהלך הדברים, שהיא בכתה ולא תפקדה. טענה זו לא נתמכה בשום ראיה. על כן, בחרתי להתייחס לדבריו בזהירות משנה, ולתת לדבריו משקל בהתאם לחיזוקם על ידי ראיות חיצוניות ועדויות נוספות. התנהלות חריגה זו הייתה צריכה לקבל ביטוי בעדויות ו/או בראיות נוספות. משלא הובאו כאלה, אין לי אלא להסיק כי הדבר לא קרה.
- 3.36. מה גם שכאמור ב"כ הקובל בחר שלא להעיד את אותה השוטרת. צעד המתבקש לאישור עדותו של קליין, ולחיזוק טענות הקובל, בדבר תדהמתה מחומרת המעשים כביכול. משב"כ הקובל, שעליו רובץ נטל הראייה, בחר שלא להעידה, יש להניח כי עדותה הייתה פוגעת בטענות הקובל ו/או פוגעת באמינותו של העד מטעם הקובל (ת"פ (מחוזי חי') 16420-10-16 מדינת ישראל נ' מוהנד אגאבריה (10.04.2018)).
- 3.37. לימור (נאשמת 1) אישרה כי היא הייתה באזור השער, אך ניתקה עצמה ממגע בשער ו/או בקובל בשלב זה. לטענתה היא ניסתה להיכנס לקיבוץ כאשר הקובל ישב למרגלות השער, ואף ניסתה לעבור מעליו. היא הכחישה כי היא בעטה ו/או הפעילה כוח כלפי הקובל בשלב זה (עמ' 71 לפרוטוקול). וכך העידה עמ' 74 ש' 33- עמ' 77 ש' 17 :
- י"ש. הוא עמד שם ולא נתן לכם לפתוח את השער.
- ת. הוא שכב.
- ש. לא נתן לכם לסגור את השער.
- ת. נכון.
- ש. ואתם ניסיתם לסגור את השער.
- ת. אני לא ניסיתי.
- ש. היו אחרים שכן ניסו.
- ת. לא יודעת.
- ש. היית מטר משם.
- ת. לא, הייתי בחוץ ודיברתי עם השוטרים.
-
- ש. ואתם עושים דין לעצמם ולהשתמש בכח כלפי מאור.
- ת. אני לא אתם, אני לא השתמשתי בכח.
- ש. מי השתמש בכח.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

- 1 ת. מאור.
- 2 ש. נגד עצמו.
- 3 ת. מאור השתמש בכח כדי להחזיק עצמו בשער כדי שהשער לא יסגר.
- 4 ש. אז הופעל לחץ מסויים.
- 5 ת. לא יודעת, אני לא נגעתי בשער.
- 6 ש. היית שם מטר
- 7 ת. לא יודעת, הייתי ליד השוטרים.
- 8 3.38. גדי (נאשם 2) הכחיש גם הוא שסגר על הקובל בכוח את השער ו/או הכה אותו. הוא ציין כי פנה לבקש
9 את עזרת השוטר, כאשר בשלב כלשהו ראה שהשער התפנה, אך לא ראה כיצד (עמ' 80-81 לפרוטוקול).
10 בחקירה נגדית אמר גדי (נאשם 2) כך (עמ' 82 ש' 12- עמ' 83 ש' 3):
11 "ש. ולא ראית כלום לא ראית שמישהו נוגע במאור.
12 ת. לא, לא ראיתי, הייתי עם הפנים לשער. השער נפתח, הוא זז הצידה ויכולתי לנעול
13 את השער.
14 ש. אתה אמרת שניסית לקדם את השער. כלומר לסגור אותו.
15 ת. אני עומד לידו, כשהוא שוכב על הארץ, משחק בטלפון, אני מנסה לסגור מעט,
16 שום דבר לא בכח, תוך כדי אני מדבר איתו ועם השוטר, בשלב מסויים הוא זז הצידה,
17 לא יודע איך. מניח שמשכו אותו ואז אחרי שהשער התפנה נעלתי.
18 ש. הוא היה מתחתיד
19 ת. כן.
20 ש. הפנים שלך עם השוטר.
21 ת. כן.
22 ש. ואתה מנסה לסגור את השער
23 ת. כן
24 ש. על מאור. עשית את זה בצורה של ליטוף
25 ת. הכל היה בעדינות, לא נגעתי בו.
26 ש. אמרה גינת שמאור התנגד בכח לסגירת השער.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

- 1 ת. נכון.
- 2 ש. כדי שהשער לא יסגר.
- 3 ת. נכון.
- 4 ש. והכלל הראשון זה תגובה, הוא השתמש בכך כדי להשאיר את השער פתוח בעוד
- 5 שהופעל כח על השער כדי לסגור אותו, אתה מציין אתה באמצעות הידיים שלך סגרת
- 6 את השער עליו כשהוא היה במקום.
- 7 ת. אני הייתי שם, שום כח לא הפעלתי עליו. ביקשתי ממנו מאוד יפה לזוז, להיכנס
- 8 או לצאת.
- 9 ש. בשלב מסוים הוא נמשך ואתה לא רואה מי.
- 10 ת. לא ראיתי מי משך אותו. אני מול השוטר עם השער ביד כדי לסגור אותו. מישחו
- 11 משך אותו והוא תפס לי ברגל או משהו כזה."
- 12 3.39. מעדותו של גדי (נאשם 2) עולה כי הוא קושר עצמו לאירוע שהתנהל בזמן שהקובל התיישב
- 13 למרגלות השער. הוא גם מודה שאחז בשער וניסה לסגור אותו. לטענתו, עשה זאת לא בכוח.
- 14 3.40. הילה (נאשמת 3) אישרה בעדותה שראתה שרק גדי (נאשם 2) החזיק בשער, אך ציינה שהיא לא
- 15 יודעת להגיד איזה כוחות הפעיל עליו (עמ' 89 לפרוטוקול מיום 12.09.21). אסטלה (נאשמת 4)
- 16 ציינה שראתה את גדי (נאשם 2) קרוב לקובל, ואילו לימור (נאשמת 1) הייתה ליד השוטר. לטענתה
- 17 כאשר הסתכלה, הילה (נאשמת 3) הייתה רחוק מהאזור (עמ' 94 לפרוטוקול).
- 18 3.41. לטענת הילה (נאשמת 3) בשלב כלשהו, הגיעה לשער, בעוד הקובל יושב למרגלותיו, והלה לפט לה
- 19 את הרגל. לטענתה, היא הלכה אחורנית כדי להשתחרר מאחיזתו. עדותה של הילה (נאשמת 3)
- 20 מקובלת עלי, והתרשמתי מאמינותה. על כן, אינני מוצא כי יש בהתנהלות זו משום תקיפה או
- 21 מייחס לה פעולות נוספות כלשהן העולות לכדי תקיפת הקובל.
- 22 3.42. המסקנה המתבקשת מכל שלל העדויות שהוצגו בפניי, היא שהקובל התיישב בפתחו של השער על
- 23 מנת למנוע את סגירתו. גדי (נאשם 2), ויתכן שגם לימור (נאשמת 1), ביקשו ממנו לזוז החוצה או
- 24 פנימה אך הוא לא שעה לבקשותיהם. יתר הנאשמים לא היו שותפים להתרחשות הדברים בשלב
- 25 זה. הקובל לא עמד בנטל להוכיח שלימור (נאשמת 1) דחפה עליו את השער ו/או בעטה בו בשלב
- 26 זה.
- 27 3.43. לעומת זאת, אני נכון לקבוע שגדי (נאשם 2) ניסה לסגור את השער בזמן שהקובל ישב שם. בהתאם
- 28 לעדויות, עולה כי הקובל הפעיל לחץ על השער, ועל כן, גדי (נאשם 2) הפעיל לחץ נגדי כדי למנוע

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

זאת. יחד עם זאת, לא הוכח כי הפעלת הלחץ על השער, הייתה על גופו של הקובל ובוודאי, לא שעלתה לכדי תקיפתו.

3.44. שלב הגרירה

3.45. בהתאם לטענות הקובל, בשלב השני, לאחר שניסו לדחוף עליו את השער, בשלב כלשהו, הוא נגרר לתוך הקיבוץ, תוך שהוא נחבל ונפצע מהגרירה על האספלט החם. אקדים ואציין כי בנוגע לחלק זה באירוע, הקובל לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו, כפי שיפורט להלן.

3.46. בהודעתו הראשונית במשטרה מיום 14.08.20 (נ/4) ציין כי ראה "בן אדם מבוגר שדחף אותי". ובהודעה מיום 20.08.20 (נ/5) ציין כך:

"בהמשך לעדויות מיום 15/08/20 הגעתי היום לדיווח כי באותו היום היה בחור נוסף שבעט בי ואף ציינתי זאת בעדות הקודמת והיום הגיע אלי סרטון שמתעד את האירוע מתוך הקיבוץ ורואים איך הבחור תוקף אותי וגורר אותי על האספלט הרוותח תוך כדי זה שהרגל שלו לוחצת לי על הכתף.

...

שאלה: האם אתה יודע מי תקף אותך?

תשובה: אני יודע שקוראים לו זאב גלדמן חבר קיבוץ ניר דוד."

3.47. בקובלנה המתוקנת, טען הקובל לראשונה כי גם גדי (נאשם 2) גרר אותו:

"18. במקביל לבעיטות הנאשמת 1 במאשים, הגיע אדם אחר, שזהותו איננה ידועה למאשים (להלן: "האחר"), אל המאשים ואחז בידו הימנית באמצעות שתי ידיו, יחד עם הנאשם 2, והחל מושך את הנאשם לכיוון הקיבוץ והרחק מהשער, כשהוא גורר אותו על גבי האספלט החם."

3.48. הקובל המשיך וטען גם בחקירתו הנגדית שגדי (נאשם 2) היה חלק מאותה גרירה, שגרמה לו לכאבים (וראו את שאמר בעמ' 45-46 לפרוטוקול מיום 03.05.2021):

ש. אמרת שגררו אותך על האספלט.

ת. כן.

ש. אתה זוכר את הבן אדם.

ת. בפרצוף כן.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

1 ש. כאב לך שגררו אתך.

2 ת. כן.

3 ...

4 ש. מפנה אותך לסעיף 18 לכתב האישום. אתה אומר שהאדם האחר גרר אותך.

5 ...

6 ת. גדי החזיק לי את היד יחד איתו, יש בסרטון רואים איך היד של גדי בסרטון.

7 ש. מי גרר אותך

8 ת. גדי אחז אותי ביד אבל היה עוד בן אדם שאחז אותי חזק ונפל אחורנית. גדי

9 בתחילה אחז לי את היד עם הנאשם. מבחינתי אם גדי תפס אותי וגרר אותי

10 יחד איתו, מבחינתי הוא גרר אותי. הוא השתתף בגרירה. רואים בסרטון גם גדי

11 וגם השני.

12 ש. השוטר היה שם וראה.

13 ת. השוטר הושיט יד כדי לעזור לי לא להיגרר, לא לחטוף מכה רואים בסרטון

14 איך שהוא מושיט לי יד" [ההדגשות

15 אינן במקור- הח"מ]

16

17 3.49. כאמור הסרטון לא התקבל כראייה במשפט, ועל כן, אין בו כדי להוות ראייה המחזקת את טענותיו

18 של הקובל. דא עקא, שגם יתר עדויות הצדדים אינן מחזקות את דבריו של הקובל, ואינן קושרות

19 את גדי (נאשם 2) לשלב זה של האירוע. אפילו העד מטעם הקובל, קליין העיד כי הוא ראה אדם

20 מבוגר עם שיער לבן מושך את הקובל אחורה, עד שנפל (עמ' 37-36 לפרוטוקול מיום 03.05.2021),

21 וציין כך "וואז אני זוכר שמאור ישב ומישהו מבוגר יחסית משך אותו מהשער" (עמ' 29 ש' 32

22 לפרוטוקול מיום 03.05.2021, ההדגשה אינה במקור- הח"מ). הוא כלל לא הזכיר את גדי (נאשם

23 2) בדבריו.

24 3.50. אמנם לאחר מכן שינה מעט את גרסתו וטען שאותו אדם מבוגר ולימור (נאשמת 1) גררו אותו על

25 הרצפה. (עמ' 37 ש' 24-21 לפרוטוקול מיום 03.05.2021). אין לי אלא לקבוע שמדובר בשינוי גרסה,

26 וכפי שכבר ציינתי התרשמתי כי העד הגזים בתיאור הדברים בעדותו, במטרה להעצים את

27 התרחשות הדברים.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

3.51. לימור (נאשמת 1) העידה גם היא שראתה בחור מבוגר מתוך הקיבוץ מושך את הקובל פנימה (עמ' 71 לפרוטוקול מיום 04.07.2021). גם גדי (נאשם 2) ניתק עצמו מהאירוע, וציין כי באותה העת אחז בשער:

ש. בשלב מסוים הוא נמשך ואתה לא רואה מי.

ת. לא ראיתי מי משך אותו. אני מול השוטר עם השער ביד כדי לסגור אותו. מישוה משך אותו והוא תפס לי ברגל או משהו כזה.

....

ש. אתה משכת אותו, נגעת בו.

ת. לא משכתי אותו, לא נגעתי בי, באיזה שהוא שלב הוא נגע לי ברגל, אני לא היכיתי. הוא טען פיצוצים ומכות, כל הדברים האלה לא היו ולא נבראו. (עמ' 81 לפרוטוקול).

3.52. גם אסטלה (נאשמת 4) ציינה בחקירתה שהיא ראתה שגרר את מאור, אך היא לא מכירה את מי שגרר אותו (עמ' 95 לפרוטוקול מיום 12.09.2021). דברים דומים עלו מחקירתה של הילה שציינה כך: "באיזשהו שלב מאור נגרר פנימה, לא מכירה את מי שגרר אותו פנימה וגדי סגר את השער, ... (עמ' 87 ש' 4-5 לפרוטוקול מיום 12.09.2021).

3.53. לסיכום נקודה זו, הקובל הציג שתי גרסאות שונות כאשר רק במאחרת הוא מייחס אשמה לגדי (נאשם 2) לעניין הגרירה. לפני כן, לא היה כל זכר לכך שגדי (נאשם 2) גרר אותו. די בכך כדי לערער מאמינותו של הקובל, ולקבוע כי הוא לא עמד בנטל ההוכחה הנדרש בעניין זה. יתרה מזו, גם מהראיות והעדויות שהוצגו בפניי, אין ולו אחת, שיכולה לחזק את טענתו המאוחרת של הקובל. המסקנה המתבקשת מכל האמור היא שטענת הקובל שגדי (נאשם 2) ו/או מי מיתר הנאשמים היה שותף לגרירה, לא הוכחה, ועל כן היא נדחית.

התקיפה לאחר הגרירה

3.54. הקובל טען בקובלנה המתוקנת כי לאחר שגרר הוא איבד את שיווי משקלו, ומעד כלפי אותו אחר ואל הרצפה בשנית. לטענתו אותו מבוגר אחר, איבד אף הוא את שיווי משקלו ומעד לאחור. לאחר מכן זחל והתרחק מאותו אחר, ולימור (נאשמת 1) החלה לדחוף אותו בשתי ידיה בכתפו השמאלית ובעורפו, ובעטה בו מספר פעמים באמצעות רגליה. במקביל לכך, לטענתו, הילה (נאשמת 3) מחאה כפיים ובעטה בקובל ברגלה הימנית. כך תיאר את השתלשלות הדברים בעדותו (עמ' 13 לפרוטוקול מיום 03.05.2021):

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

1 "...הייתי על הרצפה, לימור באה אלי מאחור דחפה אותי, ניסיתי להתרחק עוד
2 קצת, היא היתה מאחורי ואז היא בעטה בי בישבן פעמיים ותוך כדי היא בועטת בי
3 הילה, הנאשמת 3, מוחאת כפיים. אז התרחקתי מלימור ואני לא מגיב לה, אני לא
4 בחור אלים, לא באתי להפעיל אלימות, באתי למחאה שקטה ואז הילה מביאה לי
5 עקב עם הרגל אחורית לגוף, קיבלתי כל כך הרבה מכות מכל הכיוונים, מקדימה,
6 מאחורה, מהצדדים. הייתי פצוע וחבול והתרחקתי מהם. הייתה בחורה חמודה
7 בשם מעיין, כשלימור בעטה בי היא תפסה את לימור. התרחקתי מהם והלכתי
8 לכיוון השער."

9 3.55. לימור (נאשמת 1) אכן קשרה את עצמה לאירוע, וטענה כי היא ראתה שאותו בחור מבוגר שוכב על
10 הרצפה והקובל רוכן מעליו. לטענתה:
11 "ראיתי את הבחור המבוגר שוכב על הרצפה ומאור רוכן עליו. הדפתי את מאור
12 הצידה, ראיתי שמתחוללת שם קטטה, דחפתי אותו הצידה עם הידיים ואז
13 הבנתי שהיתה המולה ... הסתובבתי רגע אחורה, ראיתי אותו הולך בקלילות
14 לשער, מטפס על השער ויוצא מהקיבוץ." (עמ' 71 לפרוטוקול מיום 04.07.2021).
15 אולם היא הדגישה וציינה כי לא היו בעיטות או מכות. וכל הכוח שהופעל היה מצדו של הקובל. היא
16 הודתה כי עשתה חיקוי של הקובל.

17
18 בהמשך עדותה ציינה כך (עמ' 78 ש' 27 - עמ' 79 ש' 22):

19 "ש. מפנה אותך לפוסט. איך הפרדת.

20 ת. הדפתי אותו עם הידיים.

21 ש. בשלב הזה מאור היה על הרצפה

22 ת. רכן על הבחור המבוגר.

23 ש. על הרצפה.

24 ת. לא זוכרת.

25 ש. בתוך הקיבוץ אחרי שהוא נגרר

26 ת. כן.

27 ש. והוא נמצא על הבן אדם ואת הודפת אותו עם הידיים.

28 ת. נראה לי, לא זוכרת, אני זוכרת שהדפתי אותו הצידה ועד שמישהו אמר

29 לי שזה נגמר.

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

- 1 ש. מי זאת, מעיין.
- 2 ת. כן.
- 3
- 4 ש. יכול להיות שאת ההדיפה של מאור מעל אותו בחור מבוגר גם המשיכה
- 5 עוד יותר.
- 6 ת. בסרטון ראיתי שהזזתי אותו שוב, אני לא ראיתי מה קרה מאחורה ולכן
- 7 הדפתי אותו. אנשים אחרים, ראיתי את זה אח"כ, שראו שהתקרית
- 8 הסתיימה, אני לא ראיתי כי הייתי עם הגב ולכן הדפתי אותו.
- 9 ש. עם מי היית עם הגב.
- 10 ת. מאור והבחור המבוגר.
- 11 ש. ואת הודפת אותו עם הידיים קדימה.
- 12 ת. הייתי מאחורה, ראיתי את מאור מתנפל עליו, הדפתי אותו הצידה ואז
- 13 שוב הדפתי אותו הצידה, ראיתי את זה אח"כ. שאני הייתי עם הגב ולכן
- 14 לא ראיתי מה קורה. "
- 15 3.56. דברים אלו גם אושרו בפרוטוקול שפרסמה לימור (נאשמת 1) בפייסבוק (ת/8) רשמה כך :
- 16 "... אחרי שהוא זוחל פנימה הוא תוקף תושב כבן 60 שניסה לעזור לביתו להיכנס
- 17 הביתה. נלחצת ומפחדת אני קופצת להפריד. וכן, אני דוחפת אותו הצידה בכל דרך
- 18 אפשרית, מנסה להפריד ולהרגיע. מייד לאחר מכן הוא קם על שתי רגליו ומטפס על
- 19 השער בדרכו החוצה. ... התמונות שהוא מפרסם עם הסימנים על גבו הן כניראה תוצאה
- 20 של יתר פרובוקציה, או מכך שנישען ונאחז בכל כוחו בשער הברזל, או אולי סתם תמונה
- 21 פיקטיבית?"
- 22 3.57. גם קליין טען שראה שלימור (נאשמת 1) בעטה בקובל לאחר שאותו מבוגר משך אותו מהשער (עמ' 29-30 לפרוטוקול מיום 03.05.2021). גדי (נאשם 2) טען שלא ראה את המפגש בין הקובל לשלימור
- 23 (נאשמת 1). לטענתו, לאחר שסגר את השער הלך למקרים אחרים (עמ' 83-84 לפרוטוקול). אסטלה
- 24 (נאשמת 4) טענה כי גם היא לא ראתה את התרחשות הדברים (עמ' 96 לפרוטוקול מיום 12.09.2021),
- 25 וכך גם הילה (נאשמת 3) (עמ' 90 לפרוטוקול מיום 12.09.2021). מכיוון שלימור (נאשמת 1) קשרה
- 26 עצמה לאירוע, אני נכון לקבוע שלימור (שנאשמת 1) בעטה בקובל ברגלה ואו הדפה אותו, ועל כן יש
- 27 לראות במעשיה כעולים לכדי תקיפה, כפי הגדרתם הרחבה בסעיף 378 לחוק העונשין.
- 28

בית משפט השלום בבני ברק

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

- 3.58. לסיכום פרק זה, לאחר ששמעתי את ראיות הצדדים ועיינתי בכל המוצגים שהוצגו לעיוני, בין אם
פורטו לעיל ובין אם לאו, לא מצאתי בסיס ראייתי המאפשר קביעה פוזיטיבית כנגד נאשמות 3 ו-4
(הילה ואסטלה בהתאמה), ועל כן, יש לדחות את כל ההאשמות שנטענו כלפיהן. אין מחלוקת שהן
היו בזירת האירוע, אך הקובל לא הוכיח, מעבר לספק סביר ברמת נטל ההוכחה הנדרשת במשפט
הפלילי, כי הן היו קשורות בדרך כלשהי לאירוע התקיפה שעבר כביכול. על כן יש לזכותן מכל אשמה.
- 3.59. באשר לגדי (נאשם 2), כל שהקובל הצליח להוכיח הוא שגדי (נאשם 2) אחז בשער בזמן שהוא עצמו
ישב למרגלות השער. האם אחיזתו של גדי (נאשם 2) היוותה "תקיפה"? הצדדים חלוקים ביניהם אם
גדי (נאשם 2) הפעיל כוח או לא. אין כל ראיה חיצונית לחזק את טענותיהם של מי מהצדדים בדבר
הפעלת הכוח ואם כי השער נסגר על הקובל, להבדיל מכך שהוא עצמו אחז בו.
- 3.60. משכך, העובדה שאין בראיות שהוצגו כדי לחזק את הקביעה כי גדי (נאשם 2) הוא שגרם לפציעתו של
מקשה על בית המשפט לקבוע שהנאשם ביצע את המיוחס לו, קרי הפעלת כוח העולה לכדי תקיפה
מעבר לכל ספק סביר. במידה וגדי (נאשם 2) רק אחז בשער, מבלי להפעיל כוח כנגד הקובל ואם לדחות
אותו, אין לראות בפעולתו כעולה לכדי תקיפה, המוגדרת בסעיף 378 לחוק העונשין שהובאה לעיל.
אשר על כן, אני מוצא שהקובל לא הצליח להוכיח את טענותיו כלפי גדי (נאשם 2), ויש לזכותו
מאשמה.
- 3.61. משלא הוכחו הטענות כנגד שלושת הנאשמים הללו, ומצאתי שיש לזכותם. אין עוד מקום לדון בטענה
של תקיפה בצוותא.
- 3.62. לבסוף, באשר ללימור (נאשמת 1), אני נכון להניח כאמור כי הקובל הצליח להוכיח, במאזן
הסתברויות, כי לימור (נאשמת 1) בעטה ו/או הדפה אותו לאחר שנגרר פנימה לתוך הקיבוץ. די
במסקנה זו כדי לנמק את החלטתי במהלך הדיון לדחות את הטענה שאין להשיב לאשמה.
- 3.63. כאמור לעיל, לימור (נאשמת 1) אישרה כי אכן ביצעה את מעשיה, אך טענה כי מעשיה נועדו להפריד
בין הקובל לאותו מבוגר שגרר אותו, במטרה למנוע מהקובל לפגוע באותו מבוגר.
- 3.64. האם עומדת ללימור (נאשמת 1) הגנה כלשהי? לטעמי התשובה לכך היא חיובית. אמנם הדבר לא נטען
באופן מפורש על ידי בא כוחה, אך מדבריה בעדותה, שקיבלו חיזוק בפרסום שלה בפייסבוק (ת/8),
פעולותיה נועדו אך כדי להפריד בין הקובל לאותו מבוגר. התרשמתי מאמינות עדותה, ומכך שהודתה
שהפעילה כוח כלפי הקובל ונתנה הסבר הגיוני למעשיה.
- 3.65. פעולות הנעשות כדי להדוף תקיפה שיש בה סכנה מוחשית לפגיעה בגוף של הזולת, מוגנת מאחריות
פלילית בהתאם לקבוע בסעיף 34 לחוק העונשין, העוסק בהגנה עצמית, ולשונו כדלקמן:
"34. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי
להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו,

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה
עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את
אפשרות התפתחות הדברים.

3.66. סעיף זה פורש בפסיקה ככולל שישה תנאים כמפורט להלן (ע"פ 4784/13 ניר סומך נ' מדינת ישראל
(18.2.2016):

"ראשית, קיומה של תקיפה שלא כדין; שנית, קיומה של סכנה
מוחשית לפגיעה בחייו, בחירותו בגופו או ברכושו, של האדם
המתגונן או של זולתו; שלישית, מיידיות, דהיינו – "על ההגנה
להתבצע רק מרגע שהמעשה דרוש באופן מיידי על מנת להדוף את
התקיפה, ועליה להיפסק מרגע שלא נדרש עוד מעשה התגוננות על מנת
להדוף את התקיפה" [...]; רביעית, שהאדם המתגונן לא "הביא
בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות
התפתחות הדברים"; חמישית, נדרשת פרופורציה, "יחס ראוי בין הנזק
הצפוי מפעולת המגן לנזק הצפוי מן התקיפה" [...]; ששית, קיומה של
נחיצות, קרי – טענת הגנה עצמית תקום לו לאדם רק כאשר לא
היתה לו אפשרות להדוף את התקיפה בדרך אחרת, פחות פוגענית.
" (עניין סומך).

3.67. במקרה זה כל התנאים מתקיימים. כאמור לימור (נאשמת 1) תקפה את הקובל והדפה/בעטה בו
באמצעות רגלה. בכך מתקיים התנאי הראשון.

3.68. מדבריה עולה שהייתה סכנה מוחשית לגופו של אותו אחר מבוגר שגרר כביכול את הקובל. וכפי שנקבע
בפסיקה: "בהקשר זה יש לדרוש כי הסתברות התממשותה של הסכנה לא תהיה ערטילאית,
שאם לא כן עלולה תגובתו של המותקף לגלוש מתחום ההתנהגות שעמה החוק מוכן להשלים,
לתחום של התנהגות אסורה" (ע"פ 20/04 קליינר נ' מדינת ישראל (30.6.2004) (להלן: "פרשת קליינר").

3.69. הקובל עצמו אישר שהוא היה מעל אותו אדם אחר מבוגר שגרר אותו, כאשר לטענתו, המבוגר נפל
והוא עליו במהלך הגרירה. לטענתו הוא התהפך לכיוון של המבוגר, והיה על הרצפה, ואז לימור (נאשמת
1) בעטה בו פעמיים (עמ' 13 לפרוטוקול מיום 03.05.2021). בעניין זה אני מבכר את דבריה של לימור
(נאשמת 1) על דברי הקובל, תוך שהתרשמתי מאמינות דבריה. מכאן שגם התנאי השני מתקיים.

3.70. גם התנאי השלישי הדורש מיידיות מתקיים - אין מחלוקת שמעשיה של לימור (נאשמת 1) נעשו בסמוך
לגרירה ולהתרחשות האמורה. התנאי הרביעי בדבר הנחיצות ביהמ"ש בודק האם המעשים היו נחוצים
איכותית, ולא כמותית למנוע את הסכנה (פרשת קליינר)? דהיינו, אם היה באפשרותה של לימור

בית משפט השלום בנצרת

06 ינואר 2022

ק"פ 37519-10-20 כהן נ' גינת ואח'

- 1 (נאשמת 1) למנוע את התקיפה? במקרה זה התשובה היא חיובית. אין מחלוקת שלאחר מכן, הקובל
2 קם ועזב את המקום, ויתכן שבכך נמנעה התקוטטות חמורה יותר מצד מי מהצדדים.
- 3 3.71. התנאי החמישי מתקיים אף הוא. לא עלה בידי הקובל להוכיח כי בעיטותיה של לימור (נאשמת 1) הם
4 שגרמו לו לנזקים הנטענים, מה גם שהנזקים הנטענים לא הוכחו כפי שנאמר לעיל. לא מדובר בבעיטות
5 שגרמו לו לנזק כלשהו. משכך אני נכון לקבוע כי עוצמת הכוח שהופעלה עליו לא הייתה חסרת
6 פרופורציות. באשר לקיומה של אופציה אחרת, נראה כי לימור (נאשמת 1) ניסתה לפנות לשוטרים
7 שעמדו בסמוך, אך לא הוגשה לה כל עזרה בפינוי הקובל. משכך, אני נכון לקבוע שגם תנאי זה מתקיים,
8 לאור העובדה שגם התקיפה לא הייתה חסרת פרופורציות בחוזקה או בהיקפה, וכי היא נעשתה באופן
9 מיידי.
- 10 3.72. אשר על כן, אני מוצא שעומדת ללימור (נאשמת 1) חזקת הגנה עצמית, והיא אינה חייבת באחריות
11 פלילית בגין מעשיה. משהגעתי למסקנה זו, אינני מוצא עוד מקום לדון בטענה להגנה בהתאם לסעיף
12 18 לחוק המקרקעין שנטענה ע"י ב"כ הנאשמים.
- 13 3.73. בטרם אחתום את הכרעת הדין, אבקש להתייחס למחלוקת העומדת ברקע הדברים לאירוע שאירע.
14 אמנם דברים אלו נאמרים כאמרת אגב, אך ככל שדעתי תישמע, גדות נחל האסי הן בבחינת מקרקעי
15 ציבור שלא ניתן לקבל בעלות עליהם. הם לעד שייכים ויהיו שייכים לציבור הרחב, ואין למנוע את
16 הגישה אליהם מפני הציבור הרחב.
- 17 3.74. אני מזכה את הנאשמים. הקובלנה נדחית.
18
19
20

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשפ"ב, 06/01/2022 במעמד הנוכחים.

2022

דורון פורת, שופט
נשיא

21
22

הוקלד על ידי סנא חאמד